

ΚΑΙΕΝΤΟΡΟΥΓΜΕΝΟ

ΟΡΙΣΜΟΣ

Κατηγορούμενο είναι ο όρος της πρότασης που αποδίδει στο υποκείμενο ή στο αντικείμενο μία σταθερή ιδιότητα με τη μεσολάβηση ενός συνδετικού ρήματος.
Τίθεται σε πτώση ονομαστική (σύνδεση με το υποκείμενο) ή σε αιτιατική (σύνδεση με το αντικείμενο).

ΘΕΩΡΙΑ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
<p>1. Ουσιαστικό ή επίθετο</p> <p>Κάθε άλλο μέρος του λόγου ή και ολόκληρη πρόταση. Συγκεκριμένα, μπορεί να είναι:</p> <ul style="list-style-type: none"> • αντωνυμία • αριθμητικό (κλιτό ή άκλιτο) • απαρέμφατο • μετοχή [επιθετική (με άρθρο) ή κατηγορηματική (χωρίς άρθρο)] • πρόταση (συνήθως αναφορική) • επίρρημα • εμπρόθετος προσδιορισμός: εἰς, ἀμφὶ, περὶ, ὡς + αιτιατική → ποσό κατά προσέγγιση ὑπέρ + αιτιατική → υπέρβαση 	<p>Κῦρος ἦν βασιλεὺς (ο Κύρος ήταν βασιλιάς) Ο βίος ἐστὶν ἥδυς (η ζωή είναι γλυκιά)</p> <p>Πάτερ, σὸς εἰμί (πατέρα, είμαι δικός σου)</p> <p>Ἡσαν ὄγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν οἱ ληφθέντες (οι συλληφθέντες ήταν εκατόν ογδόντα)</p> <p>Τὸ κολακεύειν ἐστὶν ἀδικεῖν (η κολακεία είναι αδικία)</p> <p>Οὗτος ἦν ὁ ἀδικήσας (αυτός ήταν εκείνος που αδίκησε)</p> <p>Φίλιππός ἐστιν ὅ, τι ἀν εἴποι τις (ο Φίλιππος είναι ό, τι κι αν πει κανείς)</p> <p>Ἡ πόλις ἦν ἔγγυς (η πόλη βρισκόταν κοντά)</p> <p>Οἱ λελυμένοι περὶ ἑκατὸν ἦσαν (οι απελευθερωμένοι ήταν περίπου εκατό)</p> <p>Οὗτοι ἦσαν ὑπὲρ τοὺς χιλίους (αυτοί ήταν περισσότεροι από χίλιοι)</p>

ΘΕΩΡΙΑ	ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
<p>1. Συμφωνεί με το υποκείμενο ή το αντικείμενο πάντα στην πτώση:</p> <ul style="list-style-type: none"> • επίθετο, αντωνυμία, μετοχή ή αριθμητικό → συμφωνία σε γένος, αριθμό και πτώση • ουσιαστικό → συμφωνία σε πτώση τυχαία σε γένος και αριθμό 	<p>Ο χρηστὸς ἀνὴρ εὐδαίμων ἐστὶ (ο ηθικός ἄνδρας είναι ευτυχής)</p>
<p>2. Υποκείμενο αρσενικό ή θηλυκό γενικής έννοιας → κατηγορούμενο ουδέτερο ενικού αριθμού</p>	<p>Οἱ Δελφοὶ εἰσὶ πόλις (οι Δελφοί είναι πόλη)</p>
<p>1. Υποκείμενα έμψυχα:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ίδιου γένους → κατηγορούμενο ίδιου γένους, πληθυντικού αριθμού • διαφορετικού γένους → κατηγορούμενο στο επικρατέστερο γένος 	<p>Στη σύνθετη πρόταση</p>
<p>2. Υποκείμενα άψυχα → κατηγορούμενο πληθυντικού αριθμού, ουδέτερου γένους</p>	<p>Μήτηρ καὶ θυγάτηρ εἰσὶ καλαὶ (η μητέρα και η κόρη είναι καλές)</p>
<p>3. Υποκείμενα έμψυχα + άψυχα → κατηγορούμενο στο γένος των έμψυχων ή σε ουδέτερο</p>	<p>Συνεληλυθότες ἦσαν αὐτόσε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ κτήνη πολλὰ (συγκεντρωμένοι ήταν εκεί και άνδρες και γυναίκες και ζώα πολλά)</p> <p>Ταραχαὶ καὶ στάσεις ὀλέθρια ταῖς πόλεσι (οι ταραχές και οι επαναστάσεις είναι ολέθριες για τις πόλεις)</p> <p>Ο νόμος καὶ ὁ νομοθέτης ἐκρίθησαν ἀναγκαῖοι ταῖς πόλεσι (ο νόμος και ο νομοθέτης θεωρήθηκαν απαραίτητοι για τις πόλεις)</p>

ΙΔΙΑΖΟΝΤΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥ ΥΜΕΝΑ

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΟ

Είναι ένα επίθετο που αναφέρεται στο υποκείμενο ή το αντικείμενο, προσδιορίζει όμως σαν να ήταν επίρρημα το ρήμα της πρότασης.

- Δεν προϋποθέτει την ύπαρξη συνδετικού ρήματος.
- Συντάσσεται κυρίως με ρήματα κίνησης ή σκόπιμης ενέργειας (εἰμι, ἔρχομαι, ἀφικνοῦμαι, πορεύομαι, ἥκω, πλέω κ.ά.)
- Μεταφράζεται με επίρρημα ή επιρρηματική φράση, με επίθετο ή δευτερεύουσα επιρρηματική πρόταση.

Χαρακτηρίζει ποιοτικά το ρήμα και δηλώνει συνήθως:

- **τρόπο** → έκών, έκούσιος (με τη θέληση), ἄκων, ἀκούσιος (χωρίς τη θέληση), ἐθελοντής, ἐθελούσιος, ἀσμενός (με ευχαρίστηση), ίκέτης, ἐναντίος (ενάντιος), ἄκριτος, ἀπρακτος, αὐτοκράτωρ (με πλήρη εξουσία), αὐτόνομος, αὐτόματος, ἀθρόος (σύσσωμος), αἱρνίδιος, ὅρκιος, ὑπόσπονδος (με συμφωνία), ἄπαις (άτεκνος), ἀτιμος, ἀπαθής, ἀτελής κ.ά.

Έγω έόρακα σε **ἄσμενος** (σε είδα με χαρά)

- **χρόνο** → ὅρθριος (τα ξημερώματα), σκοταῖος, ἐβδομαῖος (την έβδομη μέρα), πρότερος, τριταῖος (μετά τρεις μέρες), χρόνιος, ἐνιαύσιος (ετήσιος), νέος, γέρων, γηραιός, ήλικος, παλαίτατος, ἐσπέριος (το βράδυ), ημερήσιος κ.ά.

Ορθριος ήκεις (χαράματα έχεις έρθει)

- **τόπο** → πελάγιος, ύπαιθριος, χερσαῖος, μετέωρος (στον αέρα), μέσος (στο κέντρο), ἀντίος (απέναντι) θυραῖος (στην πόρτα), ἐφέστιος (στο σπίτι), γείτων, ὅμορος κ.ά.

Ούτος **χερσαῖος** πορεύεται (αντός πηγαίνει από την ξηρά)

- **σκοπό** → βοηθός, τιμωρός, σύμβουλος, εἰρηνοποιός, φύλαξ, κήρυξ, στρατηγός, δικαστής, πρεσβευτής κ.ά.

Η πόλις **εἰρηνοποιοὺς** ήμᾶς ἐκπέμπει (η πόλη μάς στέλνει για να κάνουμε ειρήνη)

- **τάξη ή σειρά** → πρῶτος, δεύτερος, ὕστερος, ὕστατος, τελευταῖος, ἔσχατος κ.ά.

Οι Θηβαίοι παρεδόθησαν **πρῶτοι** (οι Θηβαίοι παραδόθηκαν πρώτοι)

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟ

Ονομάζεται το κατηγορούμενο που αποδίδει στο υποκείμενο ή στο αντικείμενο του ρήματος μία ιδιότητα που δεν έχει αποκτήσει ακόμα, αλλά θα προκύψει μελλοντικά.

- Ισοδυναμεί με συμπερασματική πρόταση (μπφρ.: ώστε να γίνει, ώστε γινόταν, με αποτέλεσμα να γίνει).
- Δεν προϋποθέτει συνδετικό ρήμα.
- Συντάσσεται κυρίως με ρήματα που δηλώνουν εξέλιξη όπως: αἴρομαι (υψώνομαι), αἴρω, αὔξανομαι, μηκίννομαι, τρέφω, ρέω, πνέω, διδάσκω/-ομαι, μεγαλύνω, παιδεύω/-ομαι, παρασκευάζω/-ομαι, ὀθῶ, κτίζομαι, κατασκευάζω, τείνω κ.ά.

Τὸ τῆς πόλεως τεῖχος κτίζεται ύψηλὸν (τὸ τεῖχος τῆς πόλης χτίζεται, ώστε να γίνει ψηλό)

Τὸ Κύρου ὄνομα μέγιστον ηὔξητο (τὸ ὄνομα του Κύρου ανξήθηκε, ώστε να γίνει το μεγαλύτερο)

ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ

Είναι κατηγορούμενο ουσιαστικό ή λέξη που ισοδυναμεί με ουσιαστικό σε πτώση γενική.

Προϋποθέτει την ύπαρξη συνδετικού ρήματος.

Είδη:

1. **Γενική κατηγορηματική κτητική:** δηλώνει τον κτήτορα ενός πράγματος.
Τὸ πεδίον ἐστὶ τοῦ πατρὸς (τὸ χωράφι είναι του πατέρα)
2. **Γενική κατηγορηματική διαιρετική:** δηλώνει ένα σύνολο, μέρος του οποίου είναι το υποκείμενο.
Ἡ δικαιοσύνη τῶν μεγίστων ἀγαθῶν ἐστὶ (η δικαιοσύνη είναι από τα μεγαλύτερα αγαθά)
3. **Γενική κατηγορηματική της αξίας:** φανερώνει την αξία του υποκειμένου.
Ἡ οἰκία ἐστὶν εἴκοσι μνῶν (το σπίτι αξίζει είκοσι μνες)
4. **Γενική κατηγορηματική της ιδιότητας:** αποδίδει μία ιδιότητα στο υποκείμενο (μέτρο, ύψος, μήκος, πλάτος, ηλικία, γνώμη, ήθος, διάρκεια).
Τὰ τείχη ἦν σταδίων ὀκτὼ (τα τείχη ήταν οκτώ στάδια)
5. **Γενική κατηγορηματική της ύλης:** φανερώνει την ύλη κατασκευής του υποκειμένου.
Τὸ ἄγαλμα χρυσοῦ ἐγένετο (το άγαλμα έγινε από χρυσάφι)
6. **Γενική κατηγορηματική της καταγωγῆς:** φανερώνει την καταγωγή του υποκειμένου.
Ἐστὲ πατέρων ἀγαθῶν (κατάγεστε από ενάρετους πατέρες)